

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Εν Αθήναις τῇ 13 Ἰουλίου 1942

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 177

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1506)1942.

Περὶ χορηγήσεως ἐπιδόματος ἀκριθείας εἰς τοὺς συνταξιούχους ἐν γένει.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 31 Ἀπριλίου) 2 Μαΐου 1941 «περὶ ἀρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν κλπ.», ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Ἀπὸ 1ης Ἰουνίου 1942 παρέχεται ἐπίδομα ἀκριθείας εἰς ἅπαντας ἐν γένει τοὺς συνταξιούχους τοὺς λαμβάνοντας ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου σύνταξιν, χορηγίαν ἢ βοήθημα ὑπὸ μορφήν συντάξεως.

2. Τὸ ἐπίδομα τοῦτο ὀρίζεται κατὰ περιφέρειας καὶ κατὰ κλίμακα ποσοῦ καταβαλλομένης βασικῆς συντάξεως ὡς κατωθὶ μὴ ὑπολογιζομένων τῶν σὺν τῇ συντάξει καταβαλλομένων πάσης φύσεως ἐπιδομάτων.

		I Περιφέρ.	II Περιφέρ.	III Περιφέρ.
Ἀπὸ δραχ.	1 ἕως 1.000	2.500	2.000	1.500
»	» 1.001 » 2.500	3.500	3.000	2.500
»	» 2.501 » 4.000	4.500	4.000	3.500
»	» 4.001 » 5.000	5.500	4.500	4.000
»	» 5.001 » 6.000	6.500	5.500	4.500
»	» 6.001 » 7.000	7.500	6.500	5.500
»	» 7.001 » 9.000	8.500	7.000	6.000
»	» 9.001 καὶ ἄνω	10.000	9.000	8.000

3. Εἰς τὴν πρώτην περιφέρειαν ἀνήκουσι πάντες οἱ συνταξιούχοι οἱ λαμβάνοντες τὴν σύνταξιν αὐτῶν ἐκ τῶν Δημοσίων Ταμείων τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης καὶ τῶν Ταμείων Θεσσαλονίκης, Πατρῶν καὶ Βόλου.

Εἰς τὴν δευτέραν περιφέρειαν ἀνήκουσιν οἱ λαμβάνοντες τὴν σύνταξιν αὐτῶν ἐκ τῶν Δημοσίων Ταμείων τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν λοιπὴν περιφέρειαν τοῦ Νομοῦ Ἀττικοβοιωτίας, τῶν Ταμείων τῶν ἐδρευόντων εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν νομῶν καὶ εἰς τὰς πόλεις Ἀργος, Κόρινθος καὶ Αἴγιον.

Εἰς τὴν τρίτην περιφέρειαν ὑπάγονται οἱ λαμβάνοντες τὴν σύνταξιν αὐτῶν ἐκ τῶν λοιπῶν δημοσίων ταμείων τοῦ Κράτους.

4. Τὸ ὡς ἄνω ἐπίδομα ὑπολογίζεται ἐπὶ τῆς ἐνιαίας συντάξεως μὴ λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς τυχόν καταβολῆς ταύτης κεχωρισμένως.

5. Ἐπὶ συνταξιούχων λαμβανόντων κατὰ συμμετοχὴν σύνταξιν τὸ ἐπίδομα ἀκριθείας ὑπολογίζεται ἐπὶ τῆς κατὰ συμμετοχὴν καταβαλλομένης συντάξεως.

Ἄρθρον 2.

1. Τὸ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἐπίδομα δὲν καταβάλλεται:

α) Εἰς τοὺς πραγματοποιήσαντας κατὰ τὸ προηγούμενον φορολογικὸν ἔτος συνολικὴν φορολογητέαν καθαρὰν πραγματικὴν πρόσοδον ἐξ ἀτομικῆς περιουσίας μείζονα τῶν 150.000 δραχμῶν ἐτησίως, μὴ ὑπολογιζομένων διὰ τὴν ἐξέυρεσιν τοῦ ποσοῦ τούτου τῶν ἐξ εἰσυδήποτε Ταμείου καταβαλλομένων εἰς τὸν δικαιούχον μισθοῦ, συντάξεως, χορηγίας, βοηθήματος ἢ μερίσματος.

β) Εἰς τοὺς δικαιωθέντας ἢ δικαιωθσομένους τοιοῦτου ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ὑπὸ τὴν ιδιότητα αὐτῶν ὡς δημοσίων υπαλλήλων ἐν γένει καὶ στρατιωτικῶν.

γ) Εἰς τοὺς λαμβάνοντας ἐκ τοῦ Δημοσίου ὡς σύνταξιν ἀποδοχὰς ἐνεργείας δημοσίου υπαλλήλου ἢ στρατιωτικοῦ ἐφ' ὅσον ἐδικαιώθησαν ἢ δικαιωθῶσι τοιοῦτου παρομοίου ἐπιδόματος χορηγηθέντος δυνάμει ἐτέρας διατάξεως νόμου. καὶ

δ) Εἰς τοὺς λαμβάνοντας πλειόνας τῆς μιᾶς συντάξεως ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου εἰς οὗς τὸ ἐπίδομα ἀκριθείας ὑπολογίζεται ἐπὶ τῆς μεγαλυτέρας μόνον συντάξεως.

Ἐπὶ τῶν λαμβανόντων προσηυξημένην σύνταξιν τὸ ἐπίδομα ἀκριθείας ὑπολογίζεται ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῆς προσηυξημένης συντάξεως.

2. Ἡ πρόσοδος ἀποδεικνύεται διὰ πιστοποιητικοῦ τοῦ οἰκείου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἢ τοῦ οἰκείου Δημάρχου ἢ Προέδρου Κοινότητος ἐκδιδομένου ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου ἢ καὶ ὑπευθύνου δηλώσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου. Τ' ἄνωτέρω δικαιολογητικὰ προσάγονται εἰς τὸ ἀρμόδιον ταμεῖον κατὰ τὴν πρώτην μόνον πληρωμὴν τοῦ ἐπιδόματος. Ψευδὴς δὴλώσις τοῦ ἐνδιαφερομένου ἔχει ὡς συνέπειαν τὴν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν στέρησιν τῆς συντάξεως ἐπὶ τρίμηνον καὶ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ἀχρεωστητῶς ληφθέντος ἐπιδόματος.

3. Οἱ ἀνάπηροι καὶ τὰ θύματα πολέμου ἐν γένει δικαιούνται ἐν πάσῃ περιπτώσει τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον παρεχομένου ἐπιδόματος μὴ ὑποχρεούμενοι εἰς τὴν προσαγωγὴν τῶν ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου προβλεπομένων δικαιολογητικῶν. Οὗτοι δὲν θὰ λαμβάνουν τὸ ἐπίδομα ἐφ' ὅσον ἰσθέντες, δὲν ἐξέρχονται τῶν νοσοκομείων. Οἱ ἀνήκοντες εἰς νοσηλευτήρια θὰ τυγχάνουν τοῦ ἐπιδόματος τούτου.

Ἄρθρον 3.

1. Τὸ ὑπὸ τοῦ Ν. Δ. 507)41 προβλεπόμενον ἔκτακτον ἐπίδομα καταργεῖται ἀπὸ 1ης Ἰουνίου 1942.

(*) Ἀναδημοσιεύεται ὡς ἐσφαλμένως δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 173 (Τεύχος Α') τῆς 9 Ἰουλίου 1942 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

2. Οἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον πραγματοποιοῦντες ἐνταῦθα συνολικὴν καθαρὰν πραγματικὴν πρόσθεσιν μείζονα τῶν 150.000 δραχμῶν ἐξακολουθοῦσι λαμβάνοντες τὸ ὑπὸ τοῦ Ν. Δ. 507)1941 προβλεπόμενον ἔκτακτον ἐπίδομα.

3. Οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθρου 5 τοῦ Ν. Δ. 920 τοῦ 1942 δικαιούμενοι διπλασίου ἢ μείζονος ἐπίδοματος Ν. Δ. 507)41 ἐξακολουθοῦσι λαμβάνοντες ἀπὸ 1 Ἰουνίου 1942 τὸ κατὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἐπίδομα καὶ τὴν διαφορὰν τὴν προκύπτουσαν μεταξὺ τοῦ ἐπίδοματος Ν. Δ. 507)41 καὶ τῆς ἀνέξσεως τῆς παρασχεθείσης δυνάμει τοῦ ἁρθρου 5 τοῦ Ν. Δ. 920 τοῦ 1942.

Ἄρθρον 4.

Τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος παρεχόμενον ἐπίδομα ἀκριβείας ἀπαλλάσσεται πάσης ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ τρίτων κρατήσεως, φόρων καὶ τελῶν χαρτοσήμου.

Ἄρθρον 5.

Τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος παρεχόμενον ἐπίδομα καταβάλλεται ὁμοῦ μετὰ τῆς κυρίας συντάξεως καὶ κατὰ τὰ χρονικὰ διαστήματα τὰ ὀριζόμενα ἐκαστοτὲ κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ Ν. Δ)ματος 610 τοῦ 1941.

Ἄρθρον 6.

Ἡ δι' ἐπιταγῶν πληρωμὴ τῆς συντάξεως ἐπιτρέπεται νὰ γίνεταί μόνον ἐπὶ τρίμηνον ἐφ' ὅσον ὁ συνταξιούχος διαμένει εἰς περιφέρειαν δι' ἣν ὀρίζεται διὰ τοῦ παρόντος ποσοστὸν ἐπίδοματος μικρότερον τοῦ ἐπίδοματος τοῦ καταβαλλομένου ἀπὸ τὸ Ταμεῖον ἀπὸ τὸ ὁποῖον οὗτος συνταξιοδοτεῖται.

Ἄρθρον 7.

Ὁ τρόπος τῆς καταβολῆς τοῦ διὰ τοῦ παρόντος χορηγούμενου ἐπίδοματος ὡς καὶ πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια καθορίζεται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 8.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀπαγορεύεται ἡ προσέδωλησις τῶν συντάξεων, βοηθημάτων, χορηγιῶν καὶ ἐπιδομάτων.

Τὸ πᾶσιν καθ' ὃ ἐκαστος προσεφωλὼν ἔχει λάβει πέραν τῆς κανονικῆς συντάξεως καταλογίζεται διὰ πράξεως τοῦ ἀρμοδίου Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου καὶ βεβαιοῦται ὡς βημάτων εἰσοδὸν εἰσπραττόμενον εἰς 48 δόσεις τῆς πρώτης ἀρχο-

μένης ἀπὸ 1 Αὐγούστου 1942. Ἀντίγραφον τῆς ἐκδοθησόμενης καταλογιστικῆς ἀποφάσεως δεόν νὰ ἐπισυναφθῇ καὶ ὑποβληθῇ εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον πρὸς ἔλεγχον μετὰ τῆς πρώτης ἐξοφλητικῆς ἀποδείξεως τῆς πληρωθησομένης κανονικῶς συντάξεως.

Ἄρθρον 9.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὀρίζεται ἐκαστοτὲ ἡ ἀποζημίωσις ἡ καταβαλλομένη εἰς τὰ δημόσια ὄργανα τὰ ἀσχολούμενα μετὰ τὴν πληρωμὴν τῶν συντάξεων εἰς τὴν κατοικίαν τῶν συνταξιούχων.

Ἡ ἀποζημίωσις αὕτη ἀπαλλάσσεται πάσης ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ τρίτων κρατήσεως φόρου καὶ τέλους χαρτοσήμου.

Ἄρθρον 10.

Χρέη Εἰσληγῶν παρὰ ταῖς Ἐπιτροπαῖς Κανονισμοῦ Πολιτικῶν Συντάξεων δύνανται νὰ ἐκτελῶσιν, ἐκτὸς τῶν ἀρμοδίων Τμηματάρχων τῆς Διευθύνσεως Συντάξεων καὶ ἑτεροὶ ὑπάλληλοι τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ καὶ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὡς καὶ κατώτεροι ἀξιωματικοὶ ἐν ἐνεργείᾳ ὀριζόμενοι καὶ ἀπαλλασσόμενοι τῶν καθηκόντων τῶν τούτων δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 11.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεταί ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦτο εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Ἰουλίου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ,

Δ. ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Ἰουλίου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ